

DE BOUWKUNDIG AMBTENAAR

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE VEREENIGING VAN BOUWKUNDIGEN
OPGERICHT 2 AUG. '27 VOOR DEN TIJD VAN 29 JAREN EN 5 MAANDEN

Redactie: Heveaweg 24, Meester-Cornelis

ADRESSEN.

Voorzitter: W. H. Th. Marcus, Heveaweg 24 Meester-Cornelis, tot wien men zich te wenden heeft voor persoonlijke belangen en voor vereenigingsaangelegenheden en die tevens de redactie der B. A. voert.

Secretaris-Penningmeester: J. C. de Keyzer, Tjitaroemplein 12 Postkantoor Bandoeng, Riouwstraat. Tevens Administrateur I. B. T. voor:

- a. Aanmelding als lid V. v. B.
- b. „ „ „ „ abonné I. B. T.
- c. Adresverandering en contributie.
- d. Vereenigingsaangelegenheden.
- e. Opgave van advertenties.

2e Secretaris-Bibliothecaris: R. M. Soejatiman, Petodjosawah Zuid, Gang VI, Batavia-Centrum, voor: Vereenigingszaken inwendige dienst, aanvraag oude Nrs. I. B. T. en bibliotheeknummers.

HET NIEUWE JAAR.

Op, makkers, met frisschen moed het nieuwe jaar tegemoet! Laat niet zakken dien moed, en bedenkt, vooral in deze crisistijden, dat een aanéengesloten front slechts in staat zal zijn verdere aanslagen op Uw levenspositie af te slaan.

Offer Uw penningske aan contributie voor de V.v.B., en draagt er zorg voor, dat al Uw ongeorganiseerde collaga's zich aansluiten.

Denkt ge wellicht, dat Uw positie *niet slechter* meer kan worden, en dat ge daarom maar Uw lidmaatschap aan den kapstok kunt hangen? Er dreigen *nog meerdere onheilen*, er dreigt voor U nog de salaris-herziening, de z.g. herwaardeering. Hetgeen beteekenen zal een *définatieve* achteruitgang in Uw salaris van $\pm 25\%$. De pensioenvoorstellen zullen ook verrassingen brengen, vooral voor de jongeren, voor hen, die nà 1925 in dienst zijn getreden. Laat varen Uw halfheid, Uw gebrek aan belangstelling in *Uw eigen lot*. Het Hoofdbestuur kan *niet alles* doen, is in zekeren zin machteloos, wanneer de leden niet mede helpen stuwen, en wanneer de betrokkenen *niets* over hebben voor *hun eigen belang*. Wanneer de B. 12 schaal ambtenaren, onverschillig onder welk

Departement zij zijn ondergebracht, en ook de provinciale en gemeente-technici, van regentschapsraden enz. die een overéenkommstige positie bekleeden, zich niet *en masse* aansluiten bij de V. v. B., dan zal een sterke terugdringing niet denkbeeldig zijn. En geen andere organisatie zal hun *speciale* belangen naar *juiste waarde* kunnen schatten. Ze zullen, aangesloten bij andere organisaties, slecht *onderdeelen* zijn van het geheel, en alléén de V.v.B. is voor 100% in staat *tenvolle* met hun speciale eischen rekening te houden. De V.v.B. behoeft niet *in haar gelederen* te manchandeeren met *andere* groepen, die wellicht meenen een stropje vóór te moeten hebben. Op, gij allen van de B. 12 schaal, het nieuwe jaar tegemoet in ééndrachtelijk samengaan. De z.g. *herwaardeering* der verschillende schalen zal *strijd* uitlokken onder de verschillende A. en B. en C. schalers. Laten de B. 12 schaal ambtenaren zorgen, *dat zij niet gedupeerd zullen worden*. De V.v.B. wenscht voor U allen pal te staan en ons Hoofdbestuur, met onze Voorzitter, die *niet meer gebonden is aan ambtelijke verhoudingen* en over een ruime ervaring beschikt, zal geen duimbreed willen wijken of lijdelijk toezien, dat andere groepen van andere schalen zich vooruit schuiven, waardoor de B. 12 schaal zou kunnen in het gedrang komen. Komt op, gij allen, voor *Uw eigen belangen*,

voor Uw levenspositie, voor de *juiste* en billijke waardeering van Uw ambt. Dit is de wensch, die het Hoofdbestuur der V.v.B. voor 1933 koestert, in de hoop, dat het geen ijdele zal zijn. Aan onze leden alle heil en zegen!

Het Hoofdbestuur.

VERMAKELIJK!

Hieronder nemen wij in extenso over een stukje tegen mij gepleegd in het nummer van 16 December j.l. van *De School*, orgaan van het N.I.O.G. Het is evenwel niet voor de eerste maal, dat men in dat periodiek allerlei fraaiigheden en aperte onjuistheden aan mijn persoonlijk adres lanceert; en als ik enkele opvallende meeningen van importkrachten (over „tropentoelage”) uit *De School* signaleer, wordt men nijdig en blaert als een zeker dier, dat bij den staart getrokken wordt. Het moet dan heeten, dat het hoofdbestuur „bij uiterste noodzaak” mij *persoonlijk* te lijf gaat. Alsof ik er minder eetlust om zal hebben, en mij inderdaad daarvan niet amuseer.

Hier en daar zal ik een noot plaatsen voor de noodige op- en aanmerkingen. 't Zijn echter wel grappige heeren, die van het N.I.O.G.-hoofdbestuur.

Wij spreken niet graag over hem. Zijn onderminning van de Indiese vakbeweging rekenen wij hem zwaar aan. En personen gaan wij in 't algemeen slechts bij „uiterste noodzaak” te lijf. Maar deze gentleman houdt er zulke eigenaardige manieren jegens *De School* op na, dat wij hem toch even à faire moeten nemen. ¹⁾

De heer Marcus dan schijnt *De School* met belangstelling te lezen. Waarvoor hulde! Er verschijnt altans geen nummer van een van zijn organen: *De bouwkundig ambtenaar* en *De administratieve ambtenaar* (tussen haakjes: twee organen, die gevoegelijk samengevat konden worden, want de inhoud is letterlijk dezelfde! Voelt de heer M. niets voor een „centrale”: *De bouwkundige administrateur* of *De administratieve bouwkundige*?) of *De School* wordt gesiteerd. ²⁾

Nu, daar zijn we natuurlijk niet tegen. De heer M. mag desnoods de hele *School* overdrukken; deed ie 't maar dan hoefden we nu dit artikel niet te schrijven!

Want daar ligt juist ons bezwaar: de eigenaardige wijze waarop de heer M. met de inhoud van ons orgaan omspringt.

De heer M. is de specialist van de Indiese vakbeweging. Er is geen mens, die zo goed weet, wat het belang van de In-

¹⁾ Men meent mij om mijn zg. „eigenaardige” manieren jegens *De School* te moeten à faire nemen; ga even op zijde! Hun manieren zijn natuurlijk! „correct”; misschien verwachten ze nog, dat ik me voor hun buigen zal in 't stof; voor den „meester”? Hm, ik zal wellicht nog wel raker van mij afslaan, indien het nodig mocht wezen; rekent daarop, „gentlemen!”

²⁾ Tjonge, U schijnt haarfijn te hebben uitgeplozen, dat *De Bouwkundig Ambtenaar* en *De Administratieve Ambtenaar* letterlijk — heeft U de beide organen gespeld? — denzelfden inhoud hebben. Vandaag of morgen zult U merken, dat stukken met een algemeene strekking óók zullen voorkomen in de organen der andere bij de C.I.V.O. aangesloten organisaties, zolang wij nog niet over voldoende geldmiddelen kunnen beschikken voor een apart periodiek voor onze Centrale. Maar wij zijn ook als *blijvers*-werknemers niet zoo kapitaalkrachtig, dat begrijpt U wel. Doch zult U zich niet eenige moeite kunnen besparen, door slechts één der door U genoemde vak-bladen te spellen?

diese ambtenaar is, als hij! En dat belang zou dan 't best gediend zijn door een krachtig verzet tegen de eisen van de C-schalers. ³⁾

't Woord „tropentoelage” werkt op de heer M. als de rode lap op de stier. Wie daarom vraagt, krijgt 't met hem aan de stok. Speciale rechten van importkrachten, de heer M. moet er niets van hebben. En omdat er in ons orgaan nog al eens over geschreven wordt, zowel pro als contra, heeft de heer M. ook voortdurend gelegenheid zijn gemoed te luchten.

Dat gaat dan zo:

Indiese ambtenaren, willen jullie eens horen, hoe 't N. I. O. G. over tropentoelage denkt? Luistert dan maar. En dan volgt 't ingezonden van afd. Ambon.

Wat 't H. B. van het N. I. O. G. daar tegenover stelt, wat andere afdelingen erover zeggen, dat negeert de heer M.

Met veel bravuur komen dan enige weken later de Marcus-tweelingen weer met:

Indiese ambtenaren, nou moeten jullie toch weer eens even horen, hoe 't N. I. O. G. over tropentoelage denkt. Volgt 't ingezonden van koll. de Moor.

Hoe 't H. B. daar nu weer op reageert, wat andere kollega's er tegen aanvoeren, de heer M. verzwijgt 't angstvallig. ⁴⁾

Om dan weer enige tijd later op een vergadering van de Marcus-bonden de stelling te poneren: *Het N. I. O. G. is vóór tropentoelage*. Dus, Indiese ambtenaren, bij zo'n vereeniging zijn Uw belangen niet veilig! ⁵⁾

't Is deze gentlemanlike handelwijze, die wij hier willen signaleren! Wij moeten de heer M. met aandrang verzoeken om in 't vervolg *De School* wat anders te hanteren. ⁶⁾

We begrijpen de opzet wel: De vogelaar lokt met zoet gefluit maar de leden van 't N. I. O. G., B-zowel als C-ambtenaren, zijn vooralsnog te stellig ervan overtuigd, dat hun belangen bij 't H. B. veilig zijn, dan dat zij in 't kooitje van de heer Marcus vliegen! ⁷⁾

³⁾ Indien de „eisen” der C-schalers — hoofdzakelijk *trekkers*, ongeacht den landaard — indruischen tegen de belangen der A-schalers en B-schalers, zult U ons steeds op onzen post vinden. En wat gijlieden „billijk” vindt, wordt wellicht *door ons* als zéér *onrechtvaardig* beschouwd of aangevoeld. Toch indien U dat prettig vindt, wil ik wel zeggen, dat Uw hoofdbestuur eenige nummers geleden (van *De School*) tot de verrassende ontdekking schijnt gekomen te zijn, dat het zéér moeilijk is om de scheidingslijn te trekken tusschen landsdienaren, die wel en anderen die niet eene „tropentoelage” zullen mogen opstrijken. Bent U niet tot deze wijsheid gekomen eerst na serieuze bestudeering van onze „B.B.L. en Indianisatie”? Zijt ge nu óók voorstanders van: gelijke monniken, gelijke kappen, en wordt één en ander aan de orde gesteld op Uw Algemeene leden-vergadering? Want, nietwaar, de uitspraak — en dan niet eens „troes-trang” — van een *wisselend* H.B. is nog lang niet de uitspraak van het N.I.O.G. Totdat dit laatste in den door mij bedoelden zin heeft plaats gehad — *zonder voorbehoud* aanvaarding van den eersten grondslag der B.B.L. — zal ik U, en anderen, scherp in het visier blijven houden. En voor de belangstelling behoeft ge niet eens te bedanken.

⁴⁾ Nu, nu, zóó angstvallig zijn we niet, en willen verwijzen naar noot ³⁾.

⁵⁾ Gentlemen, méént U wat U geschreven hebt? Of wilt U slechts Uw leden tegen mij ophitsen? Denkt er om, dat ik geen schoolgaande kinderen heb, en er dus geen enkele reden kan zijn om Uw Corps ongemotiveerd onaangenaam te zijn, maar evenmin om U te ontzien. Deze opmerking moogt ge gerust uitbuiten, indien ge tenminste *zelf* boven — onjuiste — menschelijke gevoelens en zwakheden verheven zijt.

⁶⁾ Wat praat gijlieden over „gentlemanlike handelwijze”, gij gij? 't Is om te lachen „heeren!”

⁷⁾ De C.I.V.O. wenscht *blijvers*-belangen te dienen en wenscht geen „vergissingen” te riskeeren. Ons kooitje zal daarom voor U geen plaatsje hebben, tenzij gij den raad van één der redactie-leden van de *West-Java Courant* daadwerkelijk in toepassing wilt brengen door *Uzelf overbodig te maken!*

W. M.

HET BUITENLANDSCH VERLOF.

In het *Bataviaasch Nieuwsblad* van Zaterdag 24 December j.l. werden de in voorbereiding zijnde wijzigingen van het Buitenlandsch verlofreglement gepubliceerd.

Op de H. B. vergadering der V. v. B. op Zondag 25 December ten 5½ uur n.m. werd één en ander besproken. In een uitvoerige nota zal voor den Vertegenwoordiger V. v. B. op de vergadering van den Raad van Vertegenwoordigers van de C.I.V.O. het noodige worden naar voren gebracht. Met de op die vergadering genomen beslissing zal uiteraard tenvolle rekening moeten worden gehouden door het voor de C.I.V.O. in de Commissie g.o. benoemde lid. De punten, welke door ons H.B. in principe werden aangenomen, zijn de volgende:

1. Indië kan thans reeds nagenoeg geheel in eigen behoefte van werkkrachten voorzien, behoudens in enkele gevallen, waar de noodige opleiding h.t.l. nog ontbreekt. Import van werkkrachten heeft dus slechts plaats te hebben in *uitzonderingsgevallen*, en kan geschieden met toepassing van de z.g. „Kort-verband” regeling.
2. Een herziening van het verlofreglement zal dientengevolge voor nieuw in dienst tredende ambtenaren moeten worden gezien in het licht van de zéér veranderde toestanden, nu Indië niet meer zoo afhankelijk hoeft te zijn van het buitenland, voor het betrekken der noodige arbeidskrachten. En het onderwijs h.t.l. dient er op te worden ingericht om in iedere behoefte binnen den kortst mogelijken tijd geheel *zelf* te kunnen voorzien.
3. Het buitenlandsch verlof zal voor nieuw personeel een geheel ander karakter krijgen, en — in overeenstemming met de draagkracht van het Land en met zooveel mogelijk vermindering van een aftapping van Indisch vermogen — slechts aangewend moeten worden, voor zooverre Indië gebaat zal kunnen zijn bij een contact van Indische ambtenaren, met Europa en Europeesche toestanden. (Techniek en andere wetenschappen, waarvan het Westen de leiding heeft).
4. Dan is er ook vanzelfsprekend geen enkel redelijk motief aan te voeren, om voor de toekenning van een buitenlandsch verlof onderscheid te maken naar den landaard, of naar het land van geboorte. Het eenige criterium zal gelegen moeten zijn in het nut, dat Indië en de Indische gemeenschap trekken kan van de te verleenende buitenlandsche verloven. Uit den aard der zaak zal dit slechts kunnen gelden voor ambtenaren, die een zekere hoogte van de sporten der ambtelijke ladder zullen hebben bereikt, en over voldoende kennis en levenserva-

ring kunnen beschikken, om profijt te kunnen trekken van de in Westersch milieu opgedane ervaring. Bovendien zal het verlofsalaris — dat afhankelijk is van de activiteitsbezoldiging — *voldoende* moeten zijn, zoodat de verlofgangers niet gedwongen zullen worden om zich in het één of ander dorpje op te bergen, en feitelijk fatsoenlijke armoede te lijden.

5. Mede in verband met de financiële consequenties voor het land en om billijkheidsoverwegingen, zal het buitenlandsch verlof, *voor alle nieuw in diensttredend personeel*, geheel conform den eersten grondslag van de B.B.L. — in de Statuten der C.I.V.O. opgenomen — dienen te worden toegerekend, zonder onderscheid van „landaard, land van herkomst enz., en slechts voor éénmaal, na 10 jaren *onafgebroken* actieven Indischen dienst, en bij het bereiken van een maandelijksche bezoldiging van f 400 per maand.
6. Als overgangsmaatregel kan aan de ambtenaren, die volgens de bestaande bepalingen 3 maal met buitenlandsch verlof mogen gaan, deze milde bepaling van kracht blijven, echter conform het regeeringsvoorstel: na resp. 8 jaar, 7 jaar en 6 jaar *onafgebroken* actieven Indischen dienst.

Bovenstaande punten zijn de meest belangrijke, de *principiële* regelingen en hergroepeering der ambtenaren ten aanzien van het buitenlandsch verlofreglement betreffende. Voor alle andere ambtenaren, die géén recht zullen kunnen doen gelden op het buitenlandsch verlof, dienen spoedigst voorstellen — in en door de Commissie van g.o. — te worden opgemaakt en aan de regeering voorgelegd voor toekenning van binnenlandsch verlof (géén vacantie-verlof). Overwogen zal daarbij dienen te worden, om het buitenlandsch verlof eventueel te kunnen omzetten in binnenlandsch verlof.

Van de resultaten der besprekingen op de e.k. C.I.V.O. bijeenkomst zullen t.z.t. de noodige mededeelingen aan de leden der aangesloten organisaties kunnen gedaan worden.

Het Hoofdbestuur.

Eendracht

maakt

macht

Leden, steunt het H. B. en maakt

Uw organisatie sterk.

DE INDISCHE BEZOLDIGINGSMISÈRE

door W. H. Th. MARCUS.

III.

Wat Dr. Brugmans met het laatste gedeelte bedoeld kan hebben, verklaar ik niet te kunnen beseffen, en ik zal er maar niet verder naar gaan raden. Om hem de volle maat te geven, mogen tenslotte nog zijn eindconclusies volgen:

„De kern van het betoog, in dit artikel geleverd, kan als volgt worden samengevat:

1. De wet van vraag en aanbod werkt bij de overheid in veel geringer mate dan in het particuliere bedrijfsleven, waardoor te hooge overheidsbezoldigingen niet spoedig door de werking der maatschappelijke krachten worden genivelleerd. (En hoe gaat het, wanneer de overheidsloozen *te laag* zijn? W. M.)
2. De bezoldiging der importkrachten behoort niet afhankelijk te zijn van het Indische, doch van het Nederlandsche salarispel, omgerekend op Indische basis van kosten en levensonderhoud. (Met de plannen tot z.g. „indianiseering” voor oogen, zal men ervan overtuigd kunnen zijn, dat het z.g. Indische Salarispel op een zéér hellend vlak geplaatst zal worden en tenslotte niet zoo veel zal uitsteken boven het koeliepeil. Tevoren moet dus het salaris der importkrachten — blauwe oogen, blonde haren — worden veilig gesteld. En wanneer er weer „goede jaren” komen, zal een import *en masse* kunnen plaats hebben, anders is er te veel geld over voor de blijvers. Men versta mij niet verkeerd, zooals in V.V.O.-kringen wel eens gebeurd is. Ik gun den import alle goeds, en heb totaliter *niets* tegen den Totok — mijn Vader was een pursang Hollander — maar ik verfoei het „stelsel”. W. M.)
3. Indisch salarispel is niet hetzelfde als Inlandsch peil, nog minder als koeliepeil. Er is een sterke samenhang tusschen de bezoldiging der Indischen die der importkrachten. (Heeft men eenmaal den voet gezet op het hellend vlak, dan is het

Indisch-peil binnen korten tijd genaderd tot het koeliepeil. De plannen en ideeën der Inlandsche Vakcentrale zijn ook al niet erg opbeurend, en zullen nader belicht worden. Daarom: alléén *algemeene* welvaart zal op den duur de blijvers, ongeacht den landaard, kunnen baten, terwijl een *te zwakke volkshuishouding* steeds als een zwaard van Damocles hun boven het hoofd zal hangen. W. M.)

4. Invoering van een algemeen Indisch salarispel beteekent geenszins, dat de groep der Indo-Europeanen de kampong wordt ingedreven. (Het zou *kunnen*, indien het particuliere bedrijfsleven hun een *faire kans* zou willen geven. In Deli bijv. wil men echter in de tabak Indo-Europeesche abituriënten der middelbare landbouwschool te Buitenzorg *wel* in dienst nemen, doch tegen *de helft* van het salaris, dat wordt toegekend aan de afkomelingen van de geheel gelijkwaardige landbouwschool van Deventer. De ziekte-verwekkende microben zullen steeds de blijvers bedreigen bij een *te zwakke volkshuishouding*. W. M.)
5. De voornaamste fout, waaraan de vigeerende bezoldigingsregeling mank gaat, is de overschatting der kennis van de Nederlandsche taal. (Indien die kennis niet bevredigend wordt gehonoreerd, zullen de „wilde scholen” Engelsch of Japansch op het programma plaatsen. Heeft Dr. Brugmans de gevolgen van zijn „raad” wel goed overwogen? W. M.)
6. Periodieke herziening der salarisregelingen is gewenscht, mits voorzichtig gehanteerd en met vermindering van een automatische aanpassing aan de kosten van levensonderhoud. (Om de 2 jaar bijv. kunnen de salarissen der blijvers, in een land met een *te zwakke volkshuishouding*, naar beneden worden gedrukt, zoodat na — ruim genomen — 10 jaar door de wet van vraag en aanbod nagenoeg het koeliepeil is bereikt. Wat er van de post voor personeelskosten kan worden bezuinigd, is te gebruiken om de buitenslandsche verloven der importkrachten om de

Leden, is Uw contributie reeds
betaald en Uw achterstand aan-
gezuiverd?

*Geeft steeds uw volle kracht aan
onze vereeniging.*

Zij staat ons aller belang voor.

3 jaar in plaats van om de 6 jaar te verleen. En de vlootkosten kunnen dan voor 100% op Indië worden gelegd. W.M.)

Nu nog een enkel woord over de critiek van V.V.O.-kringen. Men vond en vindt het absoluut verkeerd, dat de C.I.V.O. werd opgericht. Dat verzwakt de acties der vakbeweging en zal de kracht der éénheid in gevaar kunnen brengen! Natuurlijk zal dat *kunnen* gebeuren, doch *samenwerken* blijft toch steeds mogelijk. De leiders der bij de C.I.V.O. aangesloten Indische Vakorganisaties van Overheidspersoneel wenschen echter *volledige* vrijheid van handelen te behouden. En hun streven zal er steeds op gericht zijn om de in de Statuten der Centrale aangegeven twee beginselen te doen verwezenlijken. Deze Centrale heeft op haar voorloopig werkprogramma staan:

- a. *actievoering tegen definitieve salaris- en/of pensioen-verslechtingen;* (Vanzelfsprekend zal de C.I.V.O. er zich met nog meer kracht tegen verzetten, indien eventueel met verschillende maten wordt gemeten. W.M.)
- b. *indien onvermijdbaar, zal een evenredige tijdelijke korting, van hoog tot laag, noodgedwongen dienen te worden aanvaard;* (Om — moedwillig — misverstand te voorkomen, komt het gewenscht voor om duidelijk te maken, dat met *evenredig* bedoeld wordt een gelijk percentage. W.M.)
- c. *de import van werkkrachten dient, zooveel mogelijk te worden beperkt in het belang der blijversgroepen;*
- d. *successievelijk zal volledige doorvoering moeten plaats hebben van het beginsel: gelijke monniken, gelijke kappen.*

Welnu, indien het V.V.O. dit voorloopige programma wenscht over te nemen, dan zal er nooit de minste kans bestaan op tweespalt. En bovendien zullen de twee in de Statuten der C.I.V.O. vastgestelde beginselen nimmer door deze Centrale kunnen worden prijsgegeven

Het V.V.O. verkondigt met een grootsch gebaar, dat het zich verzet tegen *elke* verdergaande korting;

alsof het stellig meent, dat dit ook is vol te houden en te bereiken zal zijn. Doch het *weet wel beter*, en men raadplege maar eens bijv. *De School*, orgaan van het N.I.O.G., dat de krachtigste steun vormt voor het V.V.O., en waarvan de leden kwantitatief het best zijn getraind in het vakvereenigingsleven en — ook weer kwantitatief — het meest *bewust* hun doel trachten te bereiken, met *de meeste* bereidheid tot het brengen van offers. Toch zal het N.I.O.G. *niet* terwille der éénheid tot haar leuze willen maken: *samen strijden* en als het noodig is *samen lijden*! Als het er op aan komt zal het N. I. O. G.-bestuur zeggen: „Het is niet alleen ons *recht*, maar bovendien onze *plicht* om voor het belang op te komen van *onze* leden in het bijzonder!” Als er onevenredig gepotognd moet worden, of zelfs als er van *verdergaande* kortingen *niet* kan worden afgezien, dan zal de regeering in ieder geval moeten afblijven van de salarissen der *C.-Schaal* onderwijzers. Het bewijs voor deze meening?

Het nummer van 11 November j.l. van *De School* bevat een artikel: „Nogmaals Tropentolage”, van het Hoofdbestuur afkomstig; ik zal daaruit een klein gedeelte overnemen, dat voldoende duidelijk spreekt.

„Kollega De M. dan wil een tropentolage zien toegekend aan de volbloed Holl. (import) en natuurlijk niet aan de Indo-Europeaan (niet-import). Voor hem staat het dus vast, dat de volbloed Hollander is de importkracht. Hoe hij nu, vasthoudende aan deze omschrijving, onze eigen kinderen van de tropentolage denkt te laten profiteeren is ons een raadsel. Wel zijn ze volbloed (De heeren verzuimen nauwkeurig aan te geven wat ze onder „volbloed” eigenlijk verstaan. Beteekent dat van *Indische* smetten vrij? W. M.) — als de moeder tenminste een Hollandse is — maar ze zijn vaak hier geheel opgeleid en in dienst gesteld, en dus geen import. Voelt kollega De M. nu, waarom we die „naïeve” vraag indertijd aan Ambon hebben gesteld? Beseft hij niet, wat een voetangels en klemmen er liggen op dezen weg? Kan hij ons b.v. vertellen, wat een Indo is? Het I.E.V., de vereeniging van Indo's (en de vele Totok's-

*Maakt propaganda voor onze
vereeniging.*

leden? W. M.), weet er nog steeds geen raad mee. Volgens haar Statuten kunnen alle hiergeboren Europeanen (ook hun Totok-ouders W. M.) lid worden en in zooverre zijn dan onze kinderen ook Indo-Europeanen.

In *Onze Stem*, het orgaan van het I.E.V., van 21 October j.l. lezen we in een artikel: „Het begrip Indo-Europeaan” o.m. het volgende:

„Het begrip Indo-Europeaan is een histories begrip, dat evenwel in geen enkele vorm „staatsrechtelijk is gefundeerd”.

Als het in de toekomst ooit tot een tropen-toelage mocht komen, dan zijn wij ervan overtuigd, dat onze eigen kinderen als hier geboren er buiten vallen. En gelooft kollega De M. dan niet met ons, dat tal van ouders, volbloeds zoowel als Indo's, zich de opoffering zullen getroosten hun kinderen tijdig naar Holland te sturen, opdat ze dan kunnen worden uitgezonden? *En wat zou er dan van de bezuiniging terecht komen?* (Curs. van mij. W. M.)

Wordt vervolgd.

BURGERLIJKE OPENBARE WERKEN.

Waterstaat.

Verleend wegens zesjarigen dienst, acht maanden verlof naar Europa aan den ingenieur 1ste klasse, Ir. O. R. Maier, met bepaling dat hij zijn betrekking op een nader te bepalen datum in de maand October 1933 zal nederleggen;

Toegevoegd:

- a. aan den Resident van Benkoelen de ingenieur 3e klasse Ir. F. H. Wouters, thans toegevoegd aan het Hoofd der Solovalleiwerken;
- d. aan het Hoofd der Solovalleiwerken de ingenieur 3e klasse Ir. R. Th. de Quant, thans toegevoegd aan het Hoofd der irrigatiewerken Krawang;
- c. aan het Hoofd der irrigatiewerken in Krawang de ingenieur 3e klasse Ir. M. Putuhena, thans geplaatst op het hoofdkantoor der Burgerlijke Openbare Werken te Batavia;
- b. aan het Hoofd der Solovalleiwerken de hoofdopzichter E. A. de Lyon, thans geplaatst op het hoofdkantoor der Burgerlijke Openbare Werken te Batavia.

Ontslagen op verzoek, met ingang van ultimo Maart 1933, wegens volbrachten dienstdtijd, eervol en met recht op pensioen uit 's Lands dienst de architect J. I. Kooreman;

*Geeft dit blad na lezing aan een
nog niet aangesloten Collega.
Gij verricht daardoor reeds
propagandistisch werk.*

Ontslagen:

- a. wegens ziekte eervol uit zijne betrekking de hoofdopzichter H. L. Paulus met bepaling, dat dit ontslag wordt gerekend te zijn ingegaan op ultimo October 1932;
- d. op verzoek, wegens lichamelijke ongeschiktheid met gelijktijdige ontheffing van zijne terbeschikkingstelling van de provincie Midden-Java, eervol en met aanspraak op pensioen uit 's Landsdienst de hoofdopzichter F. J. Martens, met bepaling, dat dit ontslag wordt gerekend te zijn ingegaan op ultimo November 1932;

Ontslagen wegens overtolligheid, met ingang van einde Januari 1933 eervol uit zijne betrekking, de werktuigkundige H. E. N. R. Y. van Hengst.

Havenwezen.

Benoemd tot electriciën 1ste klasse de ambtenaar op non-activiteit M. Marchant, laatstelijk fungeerend electriciën 1ste klasse;

Toegevoegd aan den Directeur der haven Belawan de electriciën 1ste klasse M. Marchant voornoemd: 's Landsbaggerbedrijf.

Ontslagen op verzoek, met ingang van ultimo Maart 1933, wegens volbrachten dienstdtijd, eervol en met recht op pensioen uit 's Lands dienst de ambtenaar met buitenlandsch verlof J. L. L. Ph. Drion, laatstelijk hoofdwerktuigkundige.